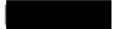
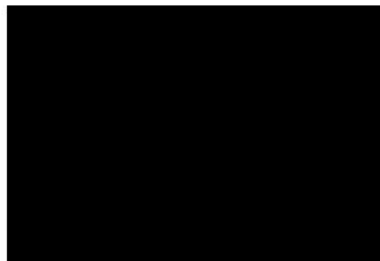

Indenrigs- og Sundhedsministeriet

Enhed: Kommunaljura
Sagsbeh.:
Sags nr.: 1101135
Dok. Nr.: 426955
Dato: 26. januar 2011

Notat om godtgørelse af kommunalbestyrelsesmedlems syge-transport

KL har d. 25. januar 2011 henvendt sig med et spørgsmål om, hvorvidt kommunalbestyrelsen er forpligtet til at yde godtgørelse til et kommunalbestyrelsesmedlem for de ekstra kørselsudgifter, der er forbundet med transport fra hjemsted til kommunalbestyrelsens møder som følge af, at medlemmet har brækket benet. Konkret drejer det sig om bustransport (600 kr. for hvert møde).

I kommunen er der vedtaget retningslinjer for godtgørelse forbundet med kørsel i egen bil efter gældende takster fra Skat, samt dokumenterede kørselsudgifter til offentlige transportmidler. Retningslinjerne tager ikke taget højde for den foreliggende situation.

Der er i § 16, stk. 10, litra a, i lov om kommunernes styrelse jf. lovbeholdning nr. 1440 af 1. november 2010, fastsat regler om befordringsgodtgørelse.

§ 16, stk. 10, litra a er sålydende:

"I forbindelse med deltagelse i de i stk. 1, litra a-f, nævnte møder m.v., ydes der til kommunalbestyrelsesmedlemmer

- a) befordringsgodtgørelse og godtgørelse for fravær fra hjemstedet,"

Følgende fremgår af ministeriets vejledning nr. 9. af 9. februar 2007, pkt. 4.1. a) om bl.a. befordringsgodtgørelse:

"Bestemmelsen i § 16, stk. 10, litra a, giver kun adgang til dækning af positive udgifter til befordring. Bestemmelsen er ikke til hinder for, at en kommunalbestyrelse generelt beslutter som udgangspunkt alene at godtgøre udgifter til en bestemt type befordring – f.eks. bus eller tog. Der kan dog forekomme tilfælde, hvor et kommunalbestyrelsesmedlem desuagtet vil have krav på (anden) befordringsgodtgørelse, f.eks. hvis busserne ikke kører eller lader sig benytte, eller hvis medlemmet af helbredsæssige årsager er afskåret fra at benytte offentlige transportmidler..."

Og endvidere:

"Særlige befordringsudgifter, der er begrundet i handicap, er ligesom udgifter til befordring i øvrigt omfattet af reglen i lovens § 16, stk. 10, litra a. Dette gælder uanset den særlige regel i § 16, stk. 10, litra b, der giver adgang til godtgørelse af dokumenterede, nødvendige udgifter i forbindelse med et fysisk handicap. Det vil således ikke være i overensstemmelse med § 16, stk. 10, litra a, på forhånd at

udelukke bestemte arter af befordringsudgifter, f.eks. særlige udgifter til handicappede, fra godtgørelse efter bestemmelsen. Det antages dog som anført, at kommunalbestyrelsen generelt kan beslutte som udgangspunkt at godtgøre udgiften til en bestemt type befordring – f.eks. bus eller tog. Dette betyder, at en fysisk handicappet person ikke har krav på godtgørelse af ekstraudgifter til f.eks. transport med taxa, såfremt vedkommende faktisk er i stand til uden særlige gener at benytte bus eller tog.”

Kommunalbestyrelsesmedlemmers krav på befordringsgodtgørelse har sammenhæng med den mødepligt, der følger af det borgerlige ombud, og kan dermed i et vist omfang bero på en skønsmæssig vurdering.

Kommunalbestyrelsen må således tage stilling til, om medlemmet har mødepligt i den pågældende situation. I modsat fald er der allerede af den grund ikke krav på befordringsgodtgørelse.

KMJUR har oplyst, at det er opfattelsen, at der vil være mødepligt i den foreliggende situation, herunder fordi vedkommende kommunalbestyrelsesmedlem tilsyneladende ikke selv opfatter sit brækkede ben som en forhindring for sin deltagelse i kommunalbestyrelsesmøderne.

Hvis det kan konstateres, at der er mødepligt, indebærer det i vejledningen anførte, at kommunalbestyrelsesmedlemmet har krav på godtgørelse også af sine ekstra befordringsudgifter, selvom kommunens retningslinjer for befordringsgodtgørelse ikke tager højde for situationer, hvor et sygt medlem kan have ekstraudgifter, der skyldes vedkommendes sygdom.

Dette gælder dog ikke, hvis vedkommende uanset sin sygdom – her det brækkede ben – faktisk er i stand til at benytte ordinært transportmiddel.

På den baggrund indstilles, at KL meddeles følgende:

- Kommunen må i første omgang vurdere, om kommunalbestyrelsesmedlemmet har mødepligt, så trods af sit brækkede ben.
- Ministeriet er af den umiddelbare opfattelse, at et kommunalbestyrelsesmedlem, der f.eks. har brækket et ben men ikke selv opfatter sig som hindret på grund af sygdom, har mødepligt.

- Hvis det kan konstateres, at kommunalbestyrelsesmedlemmet har mødepligt, har vedkommende krav på at få godtgjort også de ekstra udgifter til befordring, der skyldes vedkommendes sygdom, *såfremt* vedkommende ikke uden særlige gener kan benytte ordinært transportmiddel.

28. januar 2011

